

S A J Ó L Á S Z L Ó

(Kóda)

ad notam József Attila: Óda (Mellékdal)

(Tehervonat, áll, meddig várjak?
Átbújok, indul, megtalálnak,
lassan *kihül e lángoló* test,
szalagcímek, aztán nincs szó, csend.

*Csobog a langyos víz, fürösztnek,
fehér gyolcsban megtörölnek,
elásnak, innen is kiásnak,
ahol én fekszem, az az ágyad.)*

(A dölt betűs szöveg József Attilától.)

Eltakarítás

Ha majd eljő ama nap,
sajnálom őket, kik eltakarítanak.
Még sokáig útban lesz a testem,
bocsánat, igyekszem.
Már szagom van,
fagyasztóba tesznek,
onnan is kivesznek,
kemencébe tesznek,
nem engem.
A gyásznép körülvesz, viselkedik, otthagy.
Sajnálom őket, kik eltakarítottak.

Meg van írva

ad nóta

Ha meghalok, jóemberek,
pendrive-om mellé temessetek.
Azon minden meg van írva,
hogy az élet visz a sírba,
nincsen, aki visszasírja.
Örök élet? Örök halál.
Pendrive-omra írva az áll:

✓ - ✓ - ✓ - ✓ -
- ✓ - ✓ - ✓ - ✓ -

Magával vitte, a titka:
pendrive-on nem fog az atka.

Valami marad utánad

Valami marad utánad.
Nyom. Csiga után a nyála.
Elpöckölt orrpiszok. Földbe szitáló korpa.
Cipők. Ruhák. Eldobható borotva.
Ujjlenyomatmaszat. Bútorfényben az árnyad.
Telefonod. Utolsó sms, a halálnak.
Aztán vele egy utolsó szelfi.
Voltál, aki voltál, most senki vagy. Senki.
Látjátok, feleim! Ti láttátok, ki volt!
Véged van. Bezárt a facebook-fiók.
Tested még marad. Lelked nem. Isten nem vár.
Porod urna, titkaid őrzi pendrive.
Szerelmek. Baszások. Hazugságok. Bűnök.
Lekaparhatatlan mitesszered örök a tükrön.

Múteremsarok